



Štefanja Gora

Lepo urejena planota pod smučišči

Dostop: Iz Ljubljane je najboljši dostop skozi Vodice, Brnik in Cerklje: 25 km. Primerno za popoldanski izlet.

Naravne lepote 
Zgodovinsko-kulturne znamenitosti 

Če želite videti, kako je Krvavec krvav, se v poznem zimskem popoldnevu popeljite na Štefanjo Goro. Ob sončnem zahodu bo smučarske planjave prekrila škrlatna žarica, ki se bo počasi dvigala na najvišje vrhove Kamniško-Savinjskih Alp. Dobrave na Štefanji Gori bo spodaj ovijal hladen mrak, zahodno nebo pa bo predrto z zvonikom sv. Štefana, postavljenim na hribu, ki zapira štefanjsko planoto.

Na prvi pogled je to kraška planota, ki v milejši, oblejši obliki posnema visokogorske pode nad bližnjim Kokrškim sedlom. Kamniške planine tu še zadnjič vzvalovijo, preden se spustijo na širo polje, ki ga obvladuje brniško letališče. Da je bila planota izkrčena za polja in pašo že v prazgodovini, v zadnjih letih dokazujejo arheologi. In da je planota rodovitna tudi danes, s svojim zunanjim videzom uspešnosti kaže dvodelna vas Štefanja Gora. V spodnji in zgornji vasi se na skoraj bahav ogled postavljajo nove hiše in gospodarska poslopja, spletena v novokomponirano gorenjsko štimanost in red, tu ličen, tam kičast. Pota in dvorišča so asfaltirana, ne le okoli selišč, pač pa do robov širnih poljan; a tudi čeznje peljejo udobni traktorski kolniki. Njive in travniki so očiščeni in

Razgledi s Štefanje Gore ponujajo včasih nenavadne in čudovite atmosferske učinke, recimo objem oblakov okoli najvišjih vrhov Kamniško-Savinjskih Alp: Kokrske in Jezerske Kočne ter Grintovca.





Sprehajalni in smučarski raj na območju Štefanje Gore. V ozadju je cerkev sv. Štefana, po katerem je vas dobila ime.

Koliko lahko nosi posušena drobna bilka?



izgubili, opravljate ure dolge sprehode, je hitro dosegljiv. Kakor je Krvavec idealen za popoldansko smuko, tako je Štefanja Gora kot nalašč za popoldanski sprehod. Oba kraja si delita isto cesto iz Cerkelj, le da na Štefanjo Goro vozite še kakšen kilometer dlje kot na Krvavec. Pri spodnji postaji žičnice zavijete levo, peljete nekaj ovinkov vkreber in ste že na križišču cest v spodnjo ali zgornjo vas. Če vam ni do hoje, se po asfaltu odpeljete vse pod grič, kjer je cerkev sv. Štefana. In če iščete le gostilno, boste uslišani: na koncu je turistična kmetija Pri Mežnarju. Ob vikendih tam zmeraj sedi kak za klepet razpoložen domačin. Če pa vas skrbi, da je vaša krvna slika zaradi premalo gibanja na svežem zraku že malce problematična, le zagrizite kolena gor do cerkve (748 m), tistih pičlih sto višinskih metrov. Klanec je kar usmiljen. Videli boste, da je cerkev tako kot vas vsa bela in snažna, na novo odeta v baker. Zgrajena je bila v začetku 19. stoletja v poznem vaškem baroku, na prazgodovinskem kulturnem prostoru, kjer je od 12. stoletja stal tudi stari Štefan, verjetno lesen. Po sedmih stoletjih je ta mučenec dočakal, kar je tako dolgo iskal: upepelil ga je ogenj iz strele. Sedanji Štefan ima na slemenu lično oblikovan strelvod, tako da najprej pomisliš na kak nov kulturni predmet. Stanoviten je; ne moreš vedeti, koliko strel ga je že skušalo preklati. Taki so ti novi časi: odporni proti starim. K sreči dopuščajo sanje, vendar le v samoti, na okrajkih glavnih tokov. Štefanja Gora je pravi kraj zanje. Tisti kamniti obmejkji, ki zarasli s šipkom in glogom še zmeraj silijo na dan, govorijo o tem, kako je bila ta gorska dežela skrčena in kultivirana, ter vzbujajo nostalgicne sanje o žuljih, upognjenih hrbtnih in znoju naših prednikov.

zravnani za kmetijske stroje, vsa skultivirana krajina pa bi bila lahko vzorčen primer kmetijskega parka, ki mu ne manjka krajinske skladnosti in prijaznih domačinov.

Včasih se s kočenskih strmin na štefanjske obronke spusti orel, mogočen tudi od daleč, celo takrat ko se veje upogibajo pod njim. Če boste po snažnih zelenih rutih preveč rožljali, ko boste tekli k njemu, bo seveda hitro odplahutal.

Ta širni svet tišine, po katerem lahko brez skrbi, da se boste